

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 8C/57/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3812206081
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 04. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jarmila Schromová
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2014:3812206081.10

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prievidza sudkyňou JUDr. Jarmilou Schromovou v právnej veci navrhovateľky: U. Y., nar. X.X.XXXX, bytom K. XX, zast. ADVOKÁTSKOU KANCELÁRIOU JUDr. Evy Hlaváčovej, .s.r.o. so sídlom Nitra, Farská 12, IČO 36 862 428 proti odporcovi: U. Y., nar. XX.X.XXXX, bytom K. XX, o zaplatenie 16.533,12 eur s prísl., takto

rozhodol:

Odporca je povinný zaplatiť navrhovateľke 16.533,12 eur s úrokom z omeškania vo výške 9% ročne od 19.1.2011 do zaplatenia, v lehote jedného mesiaca od právoplatnosti rozhodnutia.

V prevyšujúcej časti návrh zamietá.

Odporca je povinný nahradiť navrhovateľke trovy konania spolu vo výške 4.319,05 eur, a to z toho sumu vo výške 991,50 eur z titulu zaplateného súdneho poplatku na účet navrhovateľky a z toho sumu vo výške 3.327,55 eur z titulu trov právneho zastúpenia na účet ADVOKÁTSKEJ KANCELÁRIE JUDr. Evy Hlaváčovej, .s.r.o. so sídlom Nitra, Farská 12, IČO 36 862 428, v lehote jedného mesiaca od právoplatnosti rozhodnutia.

odôvodnenie:

Navrhovateľka sa podaným návrhom doručeným súdu 4.4.2012 domáhala proti odporcovi zaplatenia 16.533,12 eur s 9%-ným úrokom z omeškania od 10.12.2010 do zaplatenia s odôvodnením, že na základe zmluvy o pôžičke z 9.7.2007, ktorá bola vo výške 680.000,- Sk a na základe zmluvy o pôžičke z 12.10.2007, ktorá bola vo výške 170.000,- Sk si požičala spolu s odporcom od H. H. finančnú čiastku v celkovej výške 28.214,83 eur, o čom boli spísané i notárske zápisnice N 255/2007 a N 356/07 s tým, že finančné prostriedky im boli poskytnuté ako pôžička bezúročne a veriteľovi ich mali vrátiť najneskôr do 12.10.2008. Finančné prostriedky, ktoré si zapožičali, boli použité za účelom spoločného podnikania a ich zámerom bolo vrátiť finančnú čiastku v plnej výške z dosiahnutého zisku spoločnosti. Po čase medzi nimi s odporcom vznikli problémy, ktoré dospeli až do toho štádia, že navrhovateľka 30.6.2008 skončila s odporcom spoločné podnikanie, pričom odporca sľúbil, že vzhľadom na skutočnosť, že mu zostal celý podnik, splatí aj dlžobu voči ich veriteľovi H. H.. Podnikanie odporcu trvalo do mesiaca apríl 2009, pričom do uvedeného obdobia nezaplatil z dlžnej čiastky žiadnu sumu. Keďže sa odporca v nasledujúcom období nesnažil vyrovnať dlh, dlh zaplatila navrhovateľka podľa svojich možností, a to tak, že v dňoch 8.12.2010 a 9.12.2010 previedla na účet veriteľa H. H. sumu vo výške spolu 33.066,23 eur. Uviedla, že pôvodná pôžička predstavovala sumu 28.214,83 eur, ktorá im bola poskytnutá bezúročne, ale keďže dlh nesplátili do 12.10.2008, dňom 13.10.2008 sa dostali do omeškania a vznikla im povinnosť zaplatiť dlh zvýšený o vtedy platný úrok z omeškania, preto dlh vrátila vrátane úroku z omeškania. Uviedla, že za dlh spolu s odporcom boli zodpovední spoločne a nerozdielne, pričom splatením celého dlhu z jej strany ich spoločný dlh voči veriteľovi zanikol, avšak keďže dlh splnila i za odporcu, stala sa odporcovou veriteľkou. Viackrát sa snažila dohodnúť s odporcom, aby jej dlh zaplatil, čo odporca odmietol, preto

navrhla podanému návrhu v celom rozsahu vyhovieť. Zároveň žiadala priznať náhradu trov konania z titulu zaplateného súdneho poplatku v sume 992,- eur a z titulu trov právneho zastúpenia vo výške 3.327,55 eur.

Súd vo veci vydal platobný rozkaz, ktorým návrhu navrhovateľky v celom rozsahu vyhovel, proti ktorému podal odporca v zákonnej lehote v podaní doručenom súdu 4.6.2012 odpor. Uviedol, že navrhovateľka dobrovoľne splnila záväzok s príslušenstvom, ktorý mali ako dlžníci spoločne a nerozdielne na základe zmluvy o pôžičkách a notárskych zápisníc, pričom uviedol, že keďže sa jednalo o dlh spoločný a nerozdielny, v zmysle § 511 ods. 1 Obč zákonníka, stačilo, ak jeden z dlžníkov dlh vyplatil a povinnosť ostatných zanikla. Uviedol, že týmto jeho povinnosť zanikla a neexistuje žiadny právny nárok na to, aby navrhovateľka požadovala od neho vyplatenie akejkoľvek časti splneného záväzku. Uviedol, že navrhovateľka prebrala finančnú hotovosť osobne, bez jeho prítomnosti v plnej výške od veriteľa a s finančnými prostriedkami v plnej výške aj disponovala, preto jej prináleží celý dlh aj s príslušenstvom splatiť. Uviedol, že druh navrhovateľky H. R. ho približne v septembri 2009 informoval, že navrhovateľka tento dlh spláca. Dňa 6.6.2010 napísal list veriteľovi H. H., aby ho informoval o výške zostatku ich spoločného záväzku s navrhovateľkou, na ktorý list uvedený veriteľ nereagoval. Preto ho opätovne listom z 16.10.2010 vyzval na oznámenie zostatku dlhu. Na to mu bola doručená výzva k úhrade dlhu od zástupkyne veriteľa JUDr. Edity Balážikovej, na ktorý list reagoval listom z 12.11.2010, kde opísal priebeh udalostí, a to že meškali so splátkami a navrhovateľka si zateplovala rodinný dom. Uviedol, že následne sa za ním zastavil veriteľ H. H. a navrhovateľka s tým, že žiadal od neho, aby pristúpil k uzavretiu novej zmluvy, a to tak, že by tento záväzok bol rozdelený na polovicu, s čím nesúhlasil. Uviedol, že navrhovateľka si požičala od J. E. L. peňažnú sumu vo výške 60.000,- Sk, ktorú použila na splatenie tejto pôžičky, pričom splatila i časť dlhu vo výške 20.000,- Sk, t.j. spolu 80.000,- Sk, pričom vo výzve bolo uvedené, že bol splatený len záväzok vo výške 20.000,- Sk, čo by znamenalo, že solidárny záväzok bol splatený v sume 100.000,- Sk, nechápe teda, kde je zvyšná suma 80.000,- Sk. Uviedol, že ani teraz nie je isté, či navrhovateľka svojmu dobrému priateľovi - veriteľovi H. H. nepreviedla celú sumu s príslušenstvom a potom jej to vrátil a teraz by sa chcela od neho obohatiť. Preto s poukazom na uvedené navrhol podaný návrh v celom rozsahu zamietnuť. Odporca po vykonanom dokazovaní poukázal na skutočnosť, že navrhovateľka v konaní nepredložila žiadny relevantný dokument, ani sa nepotvrdil žiaden zmluvný vzťah, na základe ktorého by mala nárok na zaplatenie žalovanej sumy. Poukázal na to, že navrhovateľka mu spôsobila majetkovú škodu a stratu na zárobku v celkovej výške minimálne 19.500,- eur, preto i s poukazom na uvedené navrhol podaný návrh zamietnuť, náhradu trov konania nežiadal priznať.

Súd vo veci vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov, svedkov, a to U. Y., H. H., E. L., U. H., F. H., H. R., listinnými dôkazmi pripojenými v spise 8C 57/2012, pripojeným vyšetrovacím spisom OR PZ 551/N4-PD-2011 a zistil nasledovný skutkový stav:

Navrhovateľka pri výsluchu pred súdom uviedla, že spoločne s odporcom si požičala od H. H. na dvakrát sumu v prvom prípade 680.000,- Sk, v druhom prípade 170.000, Sk, pričom pred podpísaním zmlúv o pôžičke obaja spolu s odporcom prevzali požičané peniaze v priestoroch notárskeho úradu JUDr. Výskokovej, pričom po prevzatí peňazí išli všetci spolu, t.j. veriteľ H. H., ona i odporca na notársky úrad JUDr. Výskokovej, kde bola spísaná notárska zápisnica. Uviedla, že peniaze si spolu s odporcom požičali za účelom rozbehnutia spoločnej podnikateľskej činnosti, pričom na tento účel boli peniaze použité v celom rozsahu. Peniaze boli požičané na výstavbu budov a kúpu strojov, takto boli peniaze i použité po ich vzájomnej dohode s odporcom. Uviedla, že odporca bol prítomný pri každom jednom nákupe, pričom obaja plánovali požičané finančné prostriedky vrátiť z vytvoreného zisku, dohoda o výške vzájomných podielov na dlhu vzniknutého poskytnutím pôžičky medzi nimi nebola. Odporca v tom čase podnikal na základe ohlásenia ako samostatne hospodáriaci roľník pre chov kôz, pričom následne približne pol roka po požičaní peňazí vyvíjali spoločnú činnosť. Odporca nebol spokojný s jej činnosťou pri spoločnom podnikaní, preto sa dohodli, že ona ukončí podnikanie s ním, a že on bude podnikáť sám. Ústne sa dohodli, že nakoľko mu zostáva celý podnik, vráti aj požičané peniaze. Toto platilo približne polroka, kedy sa im ozval veriteľ H. H.. Odporca mu vtedy povedal, že firma nie je výnosná, a že by chcel splátkový kalendár, na ktorom sa chcel s veriteľom dohodnúť. Potom dostala od odporcu SMS, že sa mu zhoršil zdr. stav, že on podnikáť nebude a celú firmu nechá jej. Splátkový plán veriteľovi H. neposlal. Pretože v podniku boli živé zvieratá, bolo ich treba kŕmiť, ona i s priateľom H. R. musela situáciu riešiť, postarať sa o zvieratá, zabezpečiť krmivo, dojiť ich. F. ona bola zamestnaná, nemohla sa venovať podnikaniu, preto nakoniec zvieratá dali jednému pánovi. Podnikanie riešili skončením, pretože odporca začal na nich posilať rôzne kontroly. Následne sa chcela s odporcom dohodnúť na vrátení peňazí veriteľovi, odporca sa s ňou o tom odmietal baviť. Uviedla, že ona si peniaze nakoniec požičala od jej rodičov a budúcich svokrovcov a veriteľovi H. H. dlh splatila, a to tak, že ich vložila na účet p. H..

Uviedla, že vrátila nielen požičanú sumu na základe zmlúv o pôžičke, ale i úroky z omeškania, pričom následne vyzvala odporcu na úhradu polovice zaplatenej sumy. Reakcia odporcu bola taká, že nevidí dôvod, aby jej on peniaze vracal.

Odporca vo svojej výpovedi uviedol, že potvrdzuje, že si spoločne s navrhovateľkou požičali od H. H. finančné prostriedky, o čom boli vyhotovené zmluvy o pôžičke spísanej JUDr. Vyskokovou. Prvýkrát si požičali 680.000,-Sk, druhýkrát 170.000,- Sk. Uviedol, že v priestoroch notárskeho úradu JUDr. Výskokovej finančné prostriedky odovzdané neboli. Uviedol, že nevie, kde boli odovzdané požičané finančné prostriedky, jemu odovzdané neboli. Potvrdil, že on mal v čase požičania peňazí vydané osvedčenie o činnosti samostatne hospodáriaceho roľníka od Obecného úradu Radobica. S navrhovateľkou plánovali podnikáť v chove kôz, na podnikanie on nemal žiadne vlastné peniaze. V čase, keď si spoločne s navrhovateľkou požičiavali peniaze od H. H. potvrdil, že nejaké peniaze z požičaných peňazí navrhovateľka uvoľnila na stavanie budov, a to haly pre chov kôz a priestorov na spracovanie kozieho mlieka, pričom asi polroka po požičaní peňazí si kúpili asi 30 kôz. Uviedol, že stroje na výkon podnikania sa nekupovali, tieto mal on vlastné. Uviedol, že sa mu videlo, že do stavby išlo menej peňazí, ako bolo požičaných od H. H., o čom mu dala navrhovateľka čestné prehlásenie, v ktorom je uvedené, že hnuťelný majetok a nehnuteľný majetok v polovici patrí odporcovi, ktorý majetok sa nachádza na pozemku parc. č. XXX/X s tým, že pozemok je vo vlastníctve navrhovateľky v celosti. Uviedol, že spoločné podnikanie medzi nimi nebolo, pretože vlastníkom firmy bol len on, pričom vychádza z osvedčenia o registrácii farmy. Uviedol, že polovica zvierat sa kúpila z požičaných peňazí, pričom v júni 2008 sa navrhovateľka prestala podieľať na spoločnej činnosti. V tom čase sa o vracaní požičaných peňazí nerozprávali. Potvrdil, že je pravda, že v marci 2009 veriteľ H. inicioval stretnutie s nimi, ohľadom požičaných peňazí, on vtedy žiadal navrhovateľku, aby mu predala pozemok pod farmou. Uviedol, že na tomto stretnutí sa ohľadom vrátenia peňazí nijako nedohodli. Uviedol, že v nasledujúcom období pokračoval on sám v podnikaní, avšak veriteľovi nesľúbil žiadny splátkový kalendár. Uviedol, že z požičanej sumy veriteľovi spoločne s navrhovateľkou vrátili 20.000,- Sk, t.j. 10.000,- Sk navrhovateľka a 10.000,- Sk on. Odporca uviedol, že on následne pokračoval v podnikaní do 15.5.2009, kedy povedal navrhovateľke, že má zdr. problémy, preto navrhol navrhovateľke, či by v podnikaní nepokračovala ona. Navrhovateľka súhlasila, že rok bude pokračovať v podnikaní ona. Keďže chodila do práce, podnikal jej priateľ H. R.. Skončilo to tak, že farmu poškodili a rozpredali zvieratá. Uviedol, že z vyšetrovacieho spisu sa dozvedel, že veriteľovi bolo vrátených nie 20.000,- Sk, ale 5.12.2008 až 80.000,-Sk. Pri výsluchu pred súdom 6.9.2012 odporca uviedol, že keď dňa 15.5.2009 farmu preberala navrhovateľka, odovzdal jej dokumentáciu, hygienický režim mliekarne a farmy, knihu veterinárnych úkonov na farme. Potvrdil, že z požičaných peňazí sa kúpil traktor za sumu približne 72.000,- Sk, potvrdil, že on traktor následne predal asi za 30.000,- Sk. Tiež potvrdil, že časť požičaných peňazí sa použila na kúpu dreva na výstavbu farmy. Odporca pri výsluchu pred súdom 3.4.2014 uviedol, že budovy, ktoré sa používali na chov kôz, ktoré sa nachádzajú na pozemku navrhovateľky a boli postavené v rokoch 2007, 2008, boli podľa neho postavené z peňazí navrhovateľky, ktoré použila z pôžičky a z jeho peňazí. Uviedol, že podľa neho tieto budovy postavili spoločne s navrhovateľkou v čase, keď ešte nepodnikal. Uviedol, že pôvodný pozemok pod týmito stavbami bol vo vlastníctve navrhovateľkinho otca, on chcel tieto peniaze od jej otca kúpiť. Navrhovateľka mu vtedy dala návrh, že pozemok sa prevedie do jej vlastníctva, a že tam budú spoločne podnikáť a postavia budovy, odporca uviedol, že v týchto budovách však podnikal on, išlo o jeho know-how, papiere mal tiež vybavené na seba. Uviedol, že o podieloch na zisku spolu s navrhovateľkou nehovorili. Odporca opakovane uviedol, že v období od XX.X.XXXX do X.X.XXXX obhospodarovala farmu navrhovateľka spolu s p. R., kedy si brali aj pôžičky. N., že on uznal, že p. R. bol držiteľom farmy aj sa o ňu staral, preto ho poveril, že bude oficiálnym držiteľom farmy, aby mohol legálnym spôsobom odoberať surové kozie mlieko z farmy, preto ho dal 8.2.2010 zapísať do registra farmy ako držiteľa farmy. Uviedol, že nesúhlasí s tým, že peniaze z pôžičky išli do tejto farmy a podľa neho navrhovateľka nezákonne a neoprávnene zlikvidovala farmu, čím ho zlikvidovala.

Z doložených listinných dôkazov, a to zo zmluvy o pôžičke z 9.7.2007 mal súd preukázané, že v uvedený deň veriteľ H. H. uzavrel s navrhovateľkou i s odporcom ako s dlžníkmi zmluvu o pôžičke, na základe ktorej im poskytol pôžičku v sume 680.000,-Sk do 9.7.2008 s tým, že v článku II tejto zmluvy sa uviedlo, že veriteľ vyplatil dlžníkovi sumu dohodnutú v bode I tejto zmluvy pred podpisom tejto zmluvy. Uvedenú zmluvu vlastnoručne podpísali i navrhovateľka a odporca.

Z notárskej zápisnice z 9.7.2007 N255/2007, Nz 26931/2007, spísanej na Notárskom úrade JUDr. Evy Výskokovej v Prievidzi, mal súd preukázané, že obaja dlžníci, a to navrhovateľka i odporca, ako osoby povinné vyhlásili, že 9.7.2007 uzavreli s H. H. ako veriteľom zmluvu o pôžičke, na základe ktorej im H. H. poskytol bezúročnú pôžičku vo výške 680.000,- Sk, ktorú sumu sa zaviazali účastníci do jedného roka od podpísania zmluvy o pôžičke vrátiť, t.j. najneskôr do 9.7.2008 s tým, že uvedený záväzok prevzali

na seba dlžníci ako spoločný a nerozdielny. V článku III obaja účastníci, t.j. navrhovateľka i odporca, ako dlžníci vyhlásili, že tento svoj dlh vo výške 680.000,- Sk v celom rozsahu čo do základu i výšky bez výhrad uznávajú.

Zo zmluvy o pôžičke z 12.10.2007 mal súd preukázané, že na základe uvedenej zmluvy veriteľ H. H. poskytol navrhovateľke i odporcovi ako dlžníkom pôžičku vo výške 170.000,-Sk s tým, že uvedenú sumu sa zaviazali dlžníci vrátiť najneskôr do 12.10.2008. V článku II uvedenej zmluvy sa uviedlo, že veriteľ vyplatil dlžníkovi sumu dohodnutú v bode I tejto zmluvy pred podpisom tejto zmluvy.

Z notárskej zápisnice N 356/07, Nz 40820/07 z 12.10.2007 spísanej na Notárskom úrade JUDr. Výskokovej v Prievidzi mal súd preukázané, že obaja dlžníci, a to navrhovateľka i odporca, ako osoby povinné vyhlásili, že 12.10.2007 uzavreli s H. H. ako veriteľom zmluvu o pôžičke, na základe ktorej im H. H. poskytol bezúročnú pôžičku vo výške XXX.XXX,- Sk, ktorú sumu sa zaviazali účastníci vrátiť najneskôr do XX.XX.XXXX s tým, že uvedený záväzok prevzali na seba dlžníci ako spoločný a nerozdielny. V článku A. obaja účastníci, t.j. navrhovateľka i odporca, ako dlžníci vyhlásili, že tento svoj dlh vo výške XXX.XXX,- Sk v celom rozsahu čo do základu i výšky bez výhrad uznávajú.

Z listu z XX.XX.XXXX mal súd preukázané, že v uvedenom liste zaslal odporca veriteľovi H. H. oznámenie, že nakoľko do dnešného dňa nedostal žiadne písomné stanovisko a ani informáciu o zaplatených čiastkách úverov a o nesplatených zostatkoch, o čo žiadal listom z X.X.XXXX, je už zrejme jasné, že úvery sú splatené, preto požiadal o kópiu potvrdenia o vyplatení úverov.

Z listu z XX.XX.XXXX mal súd preukázané, že v uvedenom liste E. U. L. ako zástupkyňa veriteľa H. H. vyzvala navrhovateľku i odporcu na zaplatenie solidárneho záväzku na základe zmlúv o pôžičkách z 9.7.2008 a 12.10.2008 v sume 680.000,-Sk a 170.000,-Sk s tým, že v uvedenej výzve bolo uvedené, že tento dlh bol splnený len čiastočne sumou 20.000,- Sk. Zároveň vyzvala menovaných i na úhradu úrokov z omeškania, vyčíslených v sume 4295,77 eur a 982,96 eur, keďže v omeškaní so splatením sumy 660.000,-Sk boli od 10.7.2008 do 31.10.2010 a v omeškaní so zaplatením sumy 170.000,- Sk boli od 13.10.2008 do 31.10.2010 a teda na zaplatenie sumy spolu 32.829,69 eur.

V liste z 12.11.2010 odporca zaslal JUDr. Edite Balážikovej odpoveď na výzvu na úhradu dlhu, v ktorom uviedol, že v súčasnosti on nemá žiadnu zárobkovú činnosť, ktorou by mohol veriteľovi dlh splácať, pretože jeho podnikateľskú činnosť chov kôz, spracovanie a predaj kozieho mlieka už nemá kde vykonávať, pričom mu je známe, že jeho spoludlžníčka prisľúbila, že do 10.12.2010 uhradí dlžnú sumu veriteľovi priamo na jeho účet, preto požiadal o potvrdenie o splatení úveru, nakoľko tento list už nebude aktuálny.

Z dvoch potvrdení o vklade od Slovenskej sporiteľne, a.s. z 8.12.2010 mal súd preukázané, že v uvedený deň navrhovateľka vložila na č. účtu 0010603497 sumu 21.907,99 eur a sumu 5.642,97 eur a dňa 9.12.2010 sumu 5.515,27 eur, t.j. spolu 33.066,23 eur.

Z listu z 13.1.2011 mal súd preukázané, že v uvedenom liste navrhovateľka vyzvala odporcu na zaplatenie sumy 16.533,11 eur v lehote 5 dní do doručenia uvedenej výzvy z dôvodu, že uhradila ich spoločný dlh na základe notárskych zápisníc N 255 a N 356/2007 veriteľovi spolu v sume 33.066,23 eur, z čoho je jej odporca povinný vrátiť jednu polovicu, t.j. sumu 16.533,11 eur.

Z príjmového pokladničného dokladu z 5.12.2008 mal súd preukázané, že na základe uvedeného PPD podpísaného príjemcom (nečitateľný podpis), bola prijatá splátka úveru od U. Y. a J. L. v sume 80.000,-Sk (č.l. 35 spisu).

Navrhovateľka uviedla, že príjmový pokladničný doklad z 5.12.2008 na sumu 80.000,-Sk nesúvisí s danou vecou, jednalo sa o vrátenie inej pôžičky s p. L., veriteľovi H. H.. Uviedla, že na základe zmlúv o pôžičke, ktoré uzavrela s odporcom a veriteľom p. H., v oboch prípadoch boli peniaze prevzaté ňou i odporcom v priestoroch notárskeho úradu, v oboch prípadoch pred podpísaním zmlúv o pôžičke a notárskych zápisníc, pričom v celom rozsahu boli tieto peniaze použité na spoločné podnikanie súvisiace s chovom kôz. Uviedla, že ju prekvapilo tvrdenie odporcu, že ju nebral ako spoločníčku, ale podnikal sám. Uviedla, že písomnú dohodu o podnikaní nemala uzavretú s odporcom, všetko bolo dohodnuté ústne. Uviedla, že uznáva, že odporca bol hlavný v podnikaní, podnikali podľa jeho podnikateľského plánu, ona nebola uvedená v žiadnych dokladoch, uviedla však, že to brala tak, že v podnikaní sú spolu a keď došlo k rozporom, povedala, že s podnikaním končí, čo bolo v júli 2008. V podnikaní následne pokračoval odporca sám, pričom uviedla, že v máji 2009 dostala od odporcu SMS správu, v ktorej jej odporca napísal, že sa mu zhoršil zdr. stav. Uviedla, že následne sa podniku ujala ona, ale predať podnik inému nebolo možné, preto sa s priateľom H. R. snažila viesť firmu, avšak potom začali prichádzať od odporcu invektívy, začal podávať trestné oznámenia. Uviedla, že v marci 2009 došlo k stretnutiu s odporcom i s veriteľom p. H., na ktorom sa odporca vyjadril, že pošle splátkový kalendár na zaplatenie požičaných peňazí. Potvrdila tvrdenia odporcu, že sumu 20.000,- Sk s odporcom zaplatili spolu, ona dala 10.000,- Sk, odporca 10.000,- Sk a tieto peniaze odovzdali veriteľovi p. H., čo im potvrdil písomne. Uviedla, že všetku

spisovú dokumentáciu ohľadne podnikania viedol odporca a má ju u seba. Keď bolo niečo treba kúpiť do firmy, stretli sa s odporcom, vyplatila odporcovi peniaze, ktoré potreboval na kúpu. Keďže odporcovi vadilo, že musel na ňu čakať, pokiaľ príde z práce, zostatok z prvej požičanej čiastky dala odporcovi a druhú požičanú čiastku si zobral odporca hneď v priestoroch notárskeho úradu. Navrhovateľka pri výsluchu pred súdom 3.4.2014 uviedla, že v období, keď sa začala finančne spolupodieľať na podnikaní odporcu, sa len ústne s odporcom dohodla, že si spolu požičajú financie na spoločné podnikanie a zo zisku firmy teda farmy kôz, sa táto pôžička bude splácať. Otázkou rozdelenia zisku nemali doriešenú, v prvom rade bola prioritou splatiť pôžičku, ktorú si zobrali od p. H.. Peniaze z týchto pôžičiek použili na výstavbu mliekarene, teda budovy na spracovanie mlieka, na dojáreň, na nákup strojov, traktora, horalu na obracanie sena, pričom stavby boli postavené na pozemkoch v jej vlastníctve. Na tieto stavby už nešli ďalšie iné finančné prostriedky, iba z týchto pôžičiek. Tieto stavby v súčasnosti nie sú zapísané v katastri nehnuteľností. Stavby boli postavené svojpomocne odporcom a jej rodinou i p. R.. J. boli približne do roka. Farmu do prevádzky spúšťal odporca, odporca si všetky oprávnenia, doklady vystavil len na svoje meno, ona oficiálne nikde nefigurovala. Navrhovateľka uviedla, že na farme občas vypomáhala, odporca ju neinformoval o hospodárskom výsledku farmy. Odporca následne podnikal sám asi do roku 2009. Uviedla, že odporca jej v roku 2009 daroval kozy, následne upresnila, že odporca ju poveril vedením farmy, o tom jej poslal jednu SMS, že sa má starať o jeho kozy, lebo on nemôže. Keďže chodila do práce, poprosila p. R., ktorému darovala tieto kozy. P. R. sa začal starať o kozy v týchto priestoroch. Odporca vtedy napísal p. H. list, že ak niekto tie kozy nekúpi, on ich pohluší.

Z odpisu registra farmy č 325585 vystaveného Plemenárskymi službami SR š.p. Bratislava z 23.11.2009 mal súd preukázané, že názov farmy bol U. Y., vlastníkom farmy U. Y. a držiteľom zvierat U. Y., z odpisu z registra uvedenej farmy registrovanej na meno odporcu z 9.2.2010 mal súd preukázané, že ako vlastníkom farmy bol v tom čase uvedený U. t.j. odporca, ako držiteľom zvierat H. R., bytom K. XX.

Z písomného podania zástupkyne navrhovateľky z 3.9.2012 mal súd preukázané, že z prvej pôžičky v sume 680.000,- Sk bola pri výpočte zaplatených úrokov z omeškania odpočítaná zaplatená čiastka účastníkmi v sume 20.000,- Sk, výška dlhu potom predstavovala 660.000,- Sk, splatnosť na základe zmluvy o pôžičke na sumu 660.000,- Sk nastala 9.7.2007 pričom k zaplaceniu tohto dlhu došlo navrhovateľkou až 8.12.2010, na základe čoho došlo k omeškaniu so splácaním uvedenej sumy 882 dní, čo pri úroku z omeškania 8,5% ročne predstavovalo 5,1018605 eur za deň a teda dlžný úrok z omeškania za uvedené obdobie predstavoval 4.499,84 eur, pričom splatnosť dlhu na základe zmluvy o pôžičke z 12.10.2007 na sumu 170.000,- Sk bola dňa 12.10.2008, k vráteniu uvedenej pôžičky zo strany navrhovateľky došlo až 8.12.2010, v dôsledku čoho boli dlžníci v omeškaní 787 dní, čo pri ročnom úroku z omeškania 8,5% predstavovalo 1,3141163 eur za jeden deň a teda dlžný úrok z omeškania za uvedené obdobie predstavoval potom 1034,21 eur, spolu teda úroky z omeškania predstavujú sumu 5534,05 eur (4499,84 eur + 1034,21 eur), plus navrhovateľkou zaplatená dlžná istina 21.907,99 eur a 5.642,97 eur, t.j. navrhovateľkou spolu zaplatená suma 33.085,01 eur.

Z osvedčenia o zápise do evidencie samostatne hospodáriaceho roľníka Obecného úradu v Radobici z 12.2.2008 mal súd preukázané, že odporca bol zapísaný ako samostatne hospodáriaci roľník, pričom osvedčenie bolo vydané na základe ohlásenia odporcu z 27.1.2008 na dobu neurčitú.

Z výsluchu svedka H., súd zistil, že menovaný ako veriteľ poskytol navrhovateľke i odporcovi spoločne dve pôžičky v sume 680.000,- Sk a v sume 170.000,- Sk. Uviedol, že k odovzdaniu peňazí došlo pred podpísaním notárskych zápisníc u JUDr. Vyskokovej, pričom peniaze odovzdal spoločne navrhovateľke aj odporcovi. Peniaze pri prvej pôžičke odovzdal do rúk navrhovateľke za prítomnosti odporcu, ktorý uvedené peniaze prerátal a potvrdil sumu. Po prevzatí peňazí účastníkmi išli všetci traja do kancelárie JUDr. Vyskokovej, kde podpísali notárske zápisnice. Uviedol, že s účastníkmi konania sa dohodol, že mu požičané peniaze vrátia do 9.7.2008 a že pôžička je spoločná a nerozdielna. Uviedol, že v druhom prípade požičal účastníkom konania sumu 170.000,- Sk, pričom k odovzdaniu peňazí v hotovosti došlo v priestoroch notárskeho úradu JUDr. Vyskokovej pred dverami kancelárie, kedy peniaze v sume 170.000,- Sk odovzdal do rúk odporcovi, ktorý peniaze prepočítal a sumu potvrdil za prítomnosti navrhovateľky. Išlo o spoločnú a nerozdielnú pôžičku, ktorú mu mali dlžníci vrátiť do roka. Svedok uviedol, že požičané peniaze sa mu nevracali, preto tlačil na účastníkov, aby mu peniaze vrátili. Nakoniec sa dohodlo, že jeden aj druhý mu bude vracat' z požičaných peňazí polovicu, na základe tejto dohody bola vrátená suma 20.000,- Sk, a to od každého účastníka konania po 10.000,- Sk. K ďalšiemu vracaniu požičaných peňazí nedochádzalo, nakoniec mu požičané peniaze vrátila navrhovateľka, poslala mu ich na účet. K príjmovému pokladničnému dokladu z 5.12.2008 uviedol, že suma 80.000,- Sk nesúvisí s notárskymi zápisnicami vyhotovenými v súvislosti s predmetným súdnym konaním, jednalo sa o vrátenie inej pôžičky peňazí, ktoré mala od neho U. Y. a E. L., ktorú pôžičku mu vrátili 5.12.2008. Potvrdil, že odporca sa pred ním vyjadril, že mu bude postupne peniaze vracat' podľa splátkového kalendára, čo

sa nerealizovalo. Uviedol, že požičanie peňazí účastníkom konania súviselo s kozou farmou, do ktorej ho účastníci volali ako spoločníka s tým, že pôjdu na tretinu, on však ponuku neprijal. Uviedol, že mu vadilo, že odporca odmietal platiť svoju polovicu dlhu s odôvodnením, že aj tak mu nemá čo zobrať, jediný exekučne postihnuteľný majetok bol p. Y.. Uviedol, že neustále sa snažil o vrátenie požičaných peňazí od oboch, bolo mu jedno, kto mu požičané peniaze vráti. Uviedol, že nebola taká dohoda, že mu celý dlh vráti len jeden z účastníkov. Odporcu opakovane ústne vyzýval, aby mu požičané peniaze vrátil, rovnakým spôsobom vyzýval aj navrhovateľku. Potvrdil, že účastníci konania mali vrátiť požičané peniaze spoločne a nerozdielne.

Z výsluchu svedkyne Dany Valenteje, manželky odporcu, súd zistil, že bola prítomná u právničky v Prievidzi s manželom i s navrhovateľkou, kedy navrhovateľka i odporca podpísali dohodu, že si požičiavajú od H. H. peniaze spoločne. Uviedla, že zmluvu podpísali a peniaze nedostali. Odporca s týmito peniazmi nedisponoval a nedostal ich ani do ruky. U odporcu požičaná suma nikdy nebola, konkrétne poznatky o použití finančných prostriedkov nemá. Uviedla, že účastníci konania spolu nepodnikali, pokiaľ ide o podnikanie, podnikal len odporca, pretože on mal na seba napísané všetko, čo sa týka farmy aj mliekareň. Na otázku, z čoho nadobudol odporca farmu a mliekareň, svedkyňa uviedla, že mal svoje zdroje, išlo o zdroje z toho, čo ona predtým podnikala, bližšie sa k veci vyjadriť nevedela. Z výsluchu svedka Jozefa Božíka súd zistil, že podľa svedka navrhovateľka ho v roku 2008 oslovila s prosbou o pomoc pri zakladaní občianskeho združenia, svedok uviedol, že nevie, či išlo o zmluvu o združení, a to v tej súvislosti, že jej išlo o získanie finančných prostriedkov asi na farmu. Navrhovateľka mu povedala, že má bratranca, ktorý sa venoval chovu kôz a oslovil ju, či by nebolo možné získať nejaké finančné prostriedky na túto farmu. Svedok vydedukoval, že navrhovateľka sa chcela spolupodieľať na tomto podnikaní s odporcom. Preto on vtedy oslovil kamaráta p. H., ktorého skontaktoval s navrhovateľkou a potom sa medzi nimi začali riešiť veci ohľadom pôžičiek. Uviedol, že po niekoľkých mesiacoch resp. po roku bolo stretnutie medzi ním, navrhovateľkou i odporcom, nepamätal si, či tam bol i p. H., navrhovateľka ho vtedy informovala, že pôžička sa nespláca, lebo nevychádza plán, ktorý mal pôvodne odporca, pričom odporca prisľúbil nejaký splátkový kalendár, a že bude mať snahu tieto peniaze vrátiť p. H.. V súvislosti s príjmovým pokladničným dokladom z 5.12.2008, ktorý je na č. l. 35 spisu uviedol, že sa jednalo o vrátenie peňazí na základe súkromnej pôžičky medzi ním, navrhovateľkou a p. H., ktorý im peniaze požičal na súkromné účely, pričom nešlo o splátku pôžičky dlhu, ktorú mali účastníci voči p. H.. Išlo o jeho dlh a dlh navrhovateľky voči p. H..

Z výsluchu svedka U. súd zistil, že približne pred 4 rokmi mu p. R. daroval okolo 20-30 ks kôz, ktoré boli vo vlastníctve p. R.. Tieto boli označené známkami a mal doklad o ich vlastníctve od plemenárskeho podniku. Na týchto známkach kôz bolo uvedené č. farmy, a to farmy p. R., nie odporcu. Jednalo sa o farmu p. H., nie odporcu.

Z výsluchu svedkyne F. H. súd zistil, že niekedy okolo roku XXXX sa prevádzali kozy z farmy X. M. R. na ich spoločnú farmu, ktorú má ona so svojím manželom p. H.. J., že mohlo ísť o 20-30 ks kôz, všetky mali registračné známky, a tie patrili farme NORA M. R.. Uviedla, že určite sa nejednalo o kozy farmy odporcu. Z výsluchu svedka Mariána Slabého, priateľa a druhá navrhovateľky súd zistil, že podľa neho navrhovateľka s odporcom nepodnikala, brali si spolu finančnú pôžičku od p. H. za účelom postavenia farmy vo vlastníctve oboch. Farma bola podľa neho postavená z týchto peňazí z pôžičky, z ktorých bola vybudovaná mliekareň, ustajňovacie priestory, dojáreň, zakúpený bol traktor, horal - zberací voz sena, kosačka a obracačka. Tieto všetky stroje kupoval odporca. Svedok uviedol, že pri kúpe niektorých strojov bol i on, stavby staval svojpomocne odporca i so svedkom, pomáhala i navrhovateľka. Uviedol, že všetky peniaze z pôžičky sa investovali do týchto stavieb a strojných zariadení, o použití týchto peňazí rozhodol odporca i so súhlasom navrhovateľky. Po dobudovaní farmy začal prevádzkovať farmu odporca. Na podnikaní a prevádzkovaní farmy sa potom spolupodieľala i navrhovateľka, hrabala seno, pomáhala pri zbere sena, o chov kôz sa staral odporca. Svedok potvrdil, že odporca prevádzkoval chov kôz do roku 2009, vtedy prišla navrhovateľke od odporcu SMS, že je vážne chorý, že si má prebrať farmu. Odporca potom kozy daroval jemu, na dvore mu jednoducho povedal, že si ich môže zobrať a svedok ich potom začal kŕmiť. Odporca v nasledujúcom období už nikdy neprevzal starostlivosť o farmu. Tieto kozy odporcu sa vyradili z chovu zákonným spôsobom, koza, ktorá bola prestarnutá išla na zabíjačku resp. niektoré daroval starším ľuďom, lebo už neboli v produktívnom veku. Finančné prostriedky za tieto kozy však svedok žiadne nezískal. Svedok potvrdil, že tie kozy, ktoré daroval p. H., boli z jeho farmy, farmu mal s názvom H. R. - X.. Svedok potvrdil, že pôžičku voči p. H. splatila len navrhovateľka, uviedol, že si myslí, že v celom rozsahu. Uviedol, že odporca sa nikdy pred ním nevyjadroval ohľadom splácania tejto pôžičky.

Z pripojeného vyšetrovacieho spisu od ORPZ Nováky č. ORP 551/NY-PD-2011 mal súd preukázané, že uznesením OR PZ v Prievidzi ČVS ORP 1585/5 OSV-PD-2010 bolo v zmysle § 199 ods.

1 Tr. poriadku začaté trestné stíhanie za prečin porušovania povinnosti pri správe cudzieho majetku podľa § 237 ods. 1 Tr. zákona, pretože páchatel od bližšie nezisteného času od 8.2.2010 v obci K. č. XX na pozemku parcele č. 382/1 porušil všeobecne záväzným právnym predpisom ustanovenú povinnosť vyplývajúcu zo zmluvy spravovať cudzí majetok, čím spôsobil U. Y. nar. XX.X.XXXX, škodu na majetku prevyšujúcu XXX,- eur. Z uznesenia OO PZ v X. O. S. XXX/NY-PD/XXXX z XX.X.XXXX mal súd preukázané, že podľa § 2X5 ods. 1 písm. b/ Tr. poriadku bolo trestné stíhanie, ktoré bolo začaté za prečin porušovania povinnosti pri správe cudzieho majetku podľa § 237 ods. X Tr. B., zastavené z dôvodu, že skutok opísaný v uznesení z X.X.XXXX nie je trestným činom. Z odôvodnenia cit. uznesenia vyplýva, že vykonanými výsluchmi svedka poškodeného U. Y. bolo zistené, že v roku XXXX spoločne zriadil s rodinou príbuznou - so sesternicou U. Y. na jej pozemku parc. č. XXX/X v obci K. č. XX prístrešok s miestnosťou na chovanie a dojenie kôz a prevádzku na spracovanie kozieho mlieka. Y. náklady okrem mliekarenskej technológie na ošetrovanie, chladenie, spracovanie a výrobu mliečnych výrobkov z kozieho mlieka, ktorú vlastní on sám, boli realizované v pomere XX% sesternica U. Y. a ďalších XX% investoval on. Na farmu č. XXXXXX bol registrovaný ako samostatne hospodáriaci roľník na S. úrade v K., živnostenské oprávnenie zrušil XX.XX.XXXX, nakoľko farmu prevádzkovala U. Y.. Čo sa týka predaja mlieka, tak s tým podnikal pod značkou U. Y., K. mliekareň, pričom mal na to živnosť. Dňa 25.2.2008 U. Y. podpísala čestné prehlásenia, kde uviedla, že U. Y. je vlastníkom hnutel'ného a nehnuteľného majetku v polovici, ktorý sa nachádza v katastri obce K. na parc. číslo XXX/X, pričom pozemok je vo vlastníctve U. Y. v celosti. S. v tom konaní ďalej uviedol, že od XX.X.XXXX v týchto priestoroch prevádzkoval podnikateľskú činnosť farmový chov kôz a spracovanie kozieho mlieka, túto podnikateľskú činnosť prevádzkoval on sám a o celú farmu sa staral výlučne on až do XX.X.XXXX, kedy farmu odovzdal svojej sesternici, o čom sa nespísala žiadna písomná zmluva, bola to iba ústna dohoda. Po nejakom období sa náhodne dozvedel, že farmu prevádzkuje H. Slabý, ktorý je priateľ jeho sesternice U. Y., pričom pochopil, že to urobila preto, lebo bola zamestnaná. F. zistil, že jej priateľ podniká pod svojim obchodným menom H. R. X., tak ho oficiálne určil X.X.XXXX ako držiteľa farmy s č. XXXXXX, ktorej bol on sám ešte vlastníkom. G. o spravovaní a opatrovaní ich spoločnej farmy medzi poškodeným U. Y. a U. Y. bola iba ústna a bolo to v mesiaci apríl 2009. Obsahom dohody podľa neho bolo, že U. Y. mala prevziať na svoju zodpovednosť komplet celú farmu, ale nemohla rozhodovať o predaji alebo jej zničení. Z výsluchu svedka H. R. v tom konaní vyplýva, že zlikvidoval polovicu farmy, nakoľko ho o to požiadala U. Y., ktorá je vlastníčkou celého pozemku, pričom druhá polovica patriaca U. Y. tam stále stojí v pôvodnom stave. Z odôvodnenia ďalej vyplýva, že z vykonaného dokazovania a zistených skutočností je zrejmé, že H. R. svojim konaním nenaplnil pojmové znaky skutkovej podstaty prečinu porušovania povinností pri správe cudzieho majetku, preto bolo konanie zastavené. Odporca podal proti uvedenému uzneseniu sťažnosť, ktorá bola uznesením Okresnej prokuratúry Prievidza z 18.8.2011 v celom rozsahu zamietnutá. Uznesenie ČVS ORP 551/NY-PD /2011 z 19.7.2011 nadobudlo právoplatnosť 1.8.2011. Podľa § 657 Občianskeho zákonníka v platnom znení, zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

Podľa § 829 ods. 1,2 cit. zákona, kde je upravená zmluva o združení, niekoľko osôb sa môže združiť, aby sa spoločne pričínili o dosiahnutie dojednaného účelu. (2) Združenia nemajú spôsobilosť na práva a povinnosti.

Podľa § 835 ods. 1,2 cit. zákona, podiely na majetku získanom spoločnou činnosťou sú rovnaké, ak zmluva neurčuje inak. (2) Zo záväzkov voči tretím osobám sú účastníci zaviazaní spoločne a nerozdielne.

Podľa § 511 ods. 1,2,3 cit. zákona, ak právnym predpisom alebo rozhodnutím súdu je ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté alebo ak to vyplýva z povahy plnenia, že viac dlžníkov má tomu istému veriteľovi splniť dlh spoločne a nerozdielne, je veriteľ oprávnený požadovať plnenie od ktoréhokoľvek z nich. Ak dlh splní jeden dlžník, povinnosť ostatných zanikne. (2) Ak právnym predpisom alebo rozhodnutím súdu nie je ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté inak, sú podiely na dlhu všetkých dlžníkov vo vzájomnom pomere rovnaké. Dlžník, proti ktorému bol uplatnený nárok vyšší, než zodpovedá jeho podielu, je povinný bez zbytočného odkladu upovedomiť o tom ostatných dlžníkov a dať im príležitosť, aby uplatnili svoje námietky proti pohľadávke. Môže od nich požadovať, aby dlh podľa podielov na nich pripadajúcich splnili alebo aby ho v tomto rozsahu dlhu inak zbavili. (3) Ak dlžník v rozsahu uplatneného nároku dlh sám splnil, je oprávnený požadovať náhradu od ostatných podľa ich podielov. Pokiaľ nemôže niektorý z dlžníkov svoj podiel splniť, rozvrhne sa tento podiel rovnakým dielom na všetkých ostatných.

Po zhodnotení vyššie uvedeného skutkového stavu v zmysle cit. zákonných ustanovení dospel súd k názoru, že návrh navrhovateľky je v prevažnej časti opodstatnený. O poskytnutí pôžičiek zo strany veriteľa H. H. navrhovateľke i odporcovi ako dlžníkom svedčia nielen vyššie uvedené notárske zápisnice

a zmluvy o pôžičkách, ale i výpoveď svedka veriteľa H. H. a samotné vyhlásenie oboch dlžníkov, t.j. navrhovateľky i odporcu, ako povinných osôb v notárskych zápisniciach, kde uznali dlh čo do dôvodu a výšky na základe vyššie uvedených zmlúv o pôžičke z 12.10.2007 a 9.7.2007. Čo sa týka vyjadrení odporcu, ktorý vo svojej výpovedi uviedol, že uvedené pôžičky on neprevzal a peniazmi nedisponoval, súd jeho tvrdenia nepovažuje za vieryhodné a pravdivé, a to z nasledujúcich dôvodov: Odporca sám pred súdom vo svojej prvej výpovedi potvrdil, že si spoločne požičali s navrhovateľkou sumy 680.000,- Sk a 170.000,- Sk na základe uzavretých zmlúv o pôžičkách s veriteľom H. H.. Taktiež v podanom odpore proti platobnému rozkazu uviedol, že navrhovateľka dobrovoľne splnila záväzok s príslušenstvom, ktorý mali ako dlžníci spoločne a nerozdielne, čím podľa názoru súdu uznal zodpovednosť za dlh zo zmlúv o pôžičkách. Odporca ďalej vo svojej výpovedi potvrdil, a to pred súdom dňa 21.8.2012, že peniaze z uvedených pôžičiek boli použité na stavbu nehnuteľností, taktiež následne v konaní uviedol, že z požičaných peňazí sa kúpil i traktor za sumu približne 72.000,- Sk. Až pri ďalšom výsluchu 3.4.2014 začal tvrdiť, že uvedené stavby neboli postavené z uvedených finančných prostriedkov, ale z finančných prostriedkov, ktoré mala navrhovateľka z týchto pôžičiek a on zo svojich finančných prostriedkov, pričom vo svojej prvej výpovedi pred súdom uviedol, že on sám svoje finančné prostriedky žiadne nemal. Taktiež svedok H. H. potvrdil, že prvú pôžičku vyplácal obom účastníkom spoločne, vyplatil ich do rúk navrhovateľke a odporca peniaze prerátal a následne zmluvy podpísal a druhú pôžičku vyplatil do rúk samotnému odporcovi. Na základe uvedeného podľa názoru súdu platne vznikol zmluvný záväzkový vzťah medzi veriteľom H. H. z titulu poskytnutej pôžičky obom účastníkom, t.j. navrhovateľke i odporcovi. Z notárskych zápisníc N255/2007 z 9.7.2007 a N 356/2007 z 12.10.2007 vyplýva, že sa vo vzťahu medzi dlžníkmi jedná o solidárny záväzok, keďže sa obaja dlžníci zaviazali dlh uhradiť spoločne nerozdielne. Solidaritu uvedeného záväzku potvrdil i veriteľ Martin Mikloš a potvrdzovali ju i obaja účastníci v konaní, t.j. navrhovateľka i odporca. Solidarita uvedeného záväzku vrátiť poskytnuté pôžičky na základe vyššie uvedených zmlúv vyplýva podľa názoru súdu i z ustanovenia § 835 ods. 2 Obč. zákonníka, v zmysle ktorého zo záväzkov voči tretím osobám sú účastníci zmluvy o združení zaviazaní spoločne a nerozdielne. Podľa názoru súdu medzi účastníkmi, t.j. navrhovateľkou i odporcom bola v čase pred uzavretím zmlúv o pôžičkách uzavretá ústna zmluva o združení v zmysle cit. ustanovenia § 829 Obč. zákonníka, keďže sa účastníci ústne dohodli na tom, že si spolu požičajú financie na spoločné podnikanie, vybudovanie a prevádzkovanie farmy kôz a zo zisku tejto firmy teda farmy kôz, sa táto pôžička bude splácať. Z vykonaného dokazovania vyplýva, že peniaze z týchto pôžičiek použili na výstavbu mliekarene, teda budovy na spracovanie mlieka, na dojárňu, na nákup strojov, traktora, horalu na obracanie sena a účastníci následne spolu podnikali do leta 2008, odkedy následne prevádzkoval farmu len odporca, a to až do mája 2009, kedy následne prevzala prevádzku farmy navrhovateľka. Z vykonaného dokazovania potom nesporne vyplýva, že práve v súvislosti s vybudovaním tejto spoločnej farmy si obaja účastníci zobrali i vyššie uvedené dve pôžičky od veriteľa H. H. na základe vyššie uvedených zmlúv o pôžičkách a vyššie uvedených notárskych zápisníc. Z výsledkov vykonaného dokazovania mal súd ďalej nesporne preukázané, že uvedený spoločný solidárny dlh oboch účastníkov veriteľovi vrátila, t.j. zaplatila výlučne len navrhovateľka, čo nepopieral vo svojej výpovedi i samotný odporca, a to s výnimkou sumy 20.000,- Sk, ktorú splatili obaja účastníci každý v jednej polovici po 10.000,- Sk. I uvedená skutočnosť, že obaja účastníci čiastočne splatili uvedenú pôžičku po 10.000,- Sk, t.j. každý v polovici, podľa názoru svedčí o tom, že obom účastníkom skutočne bola poskytnutá pôžička na základe vyššie uvedených zmlúv.

Z výpovede svedka Martina Mikloša ako i z doložených listinných dôkazov, a to potvrdení o vklade hotovosti na účet veriteľa od Slovenskej sporiteľne, a.s. z 8.12.2010 a 9.12.2010 nesporne vyplýva, že z titulu uvedených zmlúv o pôžičkách navrhovateľka zaplatila veriteľovi H. H. spolu sumu 33.066,23 eur (21.907,99 eur + 5642,97 eur + 5515,27 eur), na základe čoho mu splatila dlh zo zmlúv o pôžičkách vo výške 830.000,- Sk čo predstavuje 27.550,95 eur a z titulu dlžných úrokov z omeškania 5534,05 eur, tak ako boli podľa názoru súdu správne vyčíslené zástupkyňou navrhovateľky v podaní z 3.9.2012 / č.l. 65 spisu/, t.j. spolu 33.085, 01 eur. Z cit. ustanovenia § 511 ods. 1 Obč. zákonníka vyplýva, že ak právnym predpisom alebo rozhodnutím súdu je ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté alebo ak to vyplýva z povahy plnenia, že viac dlžníkov má tomu istému veriteľovi splniť dlh spoločne a nerozdielne, je veriteľ oprávnený požadovať plnenie od ktoréhokoľvek z nich. Ak dlh splní jeden dlžník, povinnosť ostatných zanikne. Z cit. ustanovenia pri solidarite záväzku, o ktorú solidaritu záväzku v danom prípade vo vzťahu medzi veriteľom H. H. a účastníkmi, t.j. navrhovateľom a odporcom išlo, platí, že veriteľ je oprávnený požadovať plnenie od ktoréhokoľvek z dlžníkov s tým, že ak dlh splní jeden dlžník, povinnosť ostatných zanikne. V tej súvislosti je však potrebné uviesť, že uvedené ustanovenie je potrebné vykladať tak, že ak dlh splní jeden dlžník, povinnosť ostatných dlžníkov vo vzťahu k veriteľovi zanikne. Podľa názoru súdu neplatí tvrdenie odporcu, že dlžník, ktorý plnil dlh sám vo vzťahu k veriteľovi, nemá nárok na úhradu

toho, čo plnil i za ďalšieho dlžníka. V tej súvislosti súd poukazuje na ustanovenie § 511 ods. 2,3 cit. Obč. zákonníka, v zmysle ktorého ak právnym predpisom alebo rozhodnutím súdu nie je ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté inak, sú podiely na dlhu všetkých dlžníkov vo vzájomnom pomere rovnaké. V konaní nebolo ničím preukázané, že by podiel oboch dlžníkov, t.j. navrhovateľky a odporcu na dlhu vo vzťahu k H. H. bol iný ako rovnaký, preto podľa názoru súdu platí, že podiely oboch dlžníkov vo vzájomnom pomere sú rovnaké. Ďalej z ustanovenia § 511 ods. 3 vyplýva, že ak dlžník v rozsahu uplatneného nároku dlh splnil sám, je oprávnený požadovať náhradu od ostatných podľa ich podielov. V tomto ustanovení je zakotvený následný postih, t.j. následné regresné právo dlžníka, ktorý dlh splnil sám vo vzťahu k ostatným dlžníkom, ktorí sú tiež zodpovední za dlh, a to podľa ich podielov. Podľa názoru súdu podiel odporcu na uvedenom dlhu na základe vyššie uvedených zmlúv o pôžičkách bol rovnaký ako navrhovateľky, a keďže navrhovateľka celý dlh vrátane vyššie uvedených úrokov z omeškania tak ako boli správne vyčíslené zástupkyňou navrhovateľky v písomnom podaní z 3.9.2012 zaplatila sama, čo bolo v konaní nesporné, súd v zmysle cit. ustanovenia uložil odporcovi zaplatiť navrhovateľke jednu polovicu zaplateného dlhu veriteľovi H. H., čo predstavuje jednu polovicu zo sumy 33.066,23 eur , t.j. 16.533,12 eur a podanému návrhu v tejto časti ako opodstatnenému vyhovel.

Keďže navrhovateľka vyzvala odporcu na úhradu uvedeného dlhu v liste z 13.1.2011, a to v lehote 5 dní od doručenia tejto výzvy, súd zaviazal odporcu počnúc dňom 19.1.2011 i k zaplateniu úrokov z omeškania, a to v zmysle § 517 ods. 1,2 Obč. zákonníka v spojení s § 3 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. v znení neskorších predpisov a v prevyšujúcej časti, keďže navrhovateľka žiadala priznať úroky z omeškania už počnúc dňom 10.12.2010, návrh zamietol.

O trovách konania účastníkov rozhodol súd podľa § 142 ods. 3 O.s.p. a navrhovateľke priznal plnú náhradu trov konania, keďže mala neúspech len v nepatrnej časti čo do uplatnených úrokov z omeškania. Trovy konania navrhovateľky pozostávajú zo zaplateného súdneho poplatku vo výške 991,50 eur a z titulu trov právneho zastúpenia za 9 úkonov právnej služby á 320,34 eur /prevzatie veci, návrh, písomné vyjadrenie k odporu z 8.7.2012, účasť na pojednávaní 21.8.2012, písomné vyjadrenie ohľadom úrokov z omeškania z 3.9.2012, účasť na pojednávaní 6.9.2012 a to za dva úkony, nakoľko pojednávanie trvalo od 10.00 do 12.15 hod, za písomné vyjadrenie z 2.10.2013, účasť na pojednávaní 3.4.2014/ plus 6x režijný paušál za úkony v roku 2012 á 7,63 eur, za jeden úkon v roku 203 á 7,81 eur, plus 1 úkon v roku 2014 á 8,04 eur, t.j. z titulu režijných paušálov 61,63 eur, plus náhradu za stratu času za cestu na pojednávanie 21.8.2012 Nitra - Prievidza a späť, t.j. 6 polhodín x 12,71 eur, t.j. 76,26 eur, za cestu na pojednávanie 6.9.2012 Nitra - Prievidza a späť, t.j. 6 polhodín x 12,71 eur, t.j. 76,26 eur a za cestu na pojednávanie 3.4.2014 Nitra - Prievidza a späť, t.j. 6 polhodín x 13,40 eur, t.j. 80,40 eur a spolu náhrada za stratu času 232,92 eur a cestovné 3x Nitra - Prievidza a späť 170 km x základná sadzba 0,183 eur, spotreba 7,4/100 km cena za liter paliva 1,50 eur, t.j. spolu 149,94 eur a spolu trovy právneho zastúpenia potom vo výške 3.327,55 eur a celkové trovy 4.319,05 eur, ktoré je povinný nahradiť navrhovateľke odporca, ktorý bol v konaní v prevažnej časti neúspešný. Vzhľadom na výšku priznanej istiny s príslušenstvom ako i priznaných trov konania súd uložil odporcovi zaplatiť súdom priznané nároky navrhovateľke v lehote jedného mesiaca od právoplatnosti rozhodnutia.

Odporca v priebehu konania navrhol vypočuť i ďalších svedkov, a to Ing. G. M., vyšetrovateľa a E.. F., prokurátora, ktorí vyšetrovali jeho trestné oznámenia pre podozrenie zo spáchania trestného činu poškodzovania cudzej veci. Súd tento odporcom navrhnutý dôkaz nevykonal z dôvodu, že mal pripojený vyšetrovaný spis ORP 551/NY-PD-2011, pričom výsluch uvedených svedkov vzhľadom na vykonané dokazovanie by bol podľa názoru súdu nadbytočný a právne irelevantný. Čo sa týka skutočnosti, že odporca na poslednom pojednávaní vo veci opakovane vzniesol námietku zaujatosti voči prejednávajúcemu sudcovi z dôvodu, že nepredvolal všetkých ním navrhnutých svedkov resp. nepripustil niektoré otázky odporcu voči svedkom /z hľadiska hospodárnosti konania a z dôvodu, že tieto boli podľa názoru sudcu irelevantné/, z ktorého dôvodu odporca opakovane na pojednávaní vzniesol námietku zaujatosti, v tej súvislosti súd udáva, že sudca na uvedené námietky zaujatosti v zmysle § 14 ods. 3 v spojení s § 15a ods. 4, 5 O.s.p. neprihliadal a z toho dôvodu i vec nadriadenému súdu nepredložil.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia, prostredníctvom Okresného súdu Prievidza na Krajský súd Trenčín, písomne v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecným náležitostiam (§ 42 odst.3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 odst.1 O.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na súdny výkon rozhodnutia alebo návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.